

UCHWAŁA NR VII/18/13/2025
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

z dnia 22 września 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych
Województwa Śląskiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 oraz art. 30 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 roku, poz. 581)

Sejmik Województwa Śląskiego
uchwala:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi Stowarzyszenia Zielone Jaworzno na Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego, postanawia się nie uwzględnić skargi.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne przyjętego rozstrzygnięcia stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Śląskiego

Jacek Jarco

Uzasadnienie

W dniu 24 lipca 2025 roku do Sejmiku Województwa Śląskiego wpłynęła skarga Stowarzyszenia Zielone Jaworzno (dalej: Skarżący) na Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego dotycząca niewykonania uchwały Nr VI/14/12/2019 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 21 października 2019 roku w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dobra-Wilkoszyn” oraz wniosek o wyciągnięcie konsekwencji służbowych wobec Dyrektora Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego z tytułu niewykonania powyższej uchwały.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie przedstawia się następująco:

Obszar Chronionego Krajobrazu „Dobra-Wilkoszyn” został wyznaczony na podstawie uchwały Nr VI/14/12/2019 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 21 października 2019 roku w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dobra-Wilkoszyn” (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2019 roku, poz. 7051). Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 1614 z późn. zm.) w przedmiotowej uchwale zawarto szereg zakazów, służących ochronie przyrody, jak również odstępstw określających warunki, w przypadku wystąpienia których zakaz nie obowiązuje. W uchwale określono również, że nadzór nad obszarem sprawuje Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego (Dalej: ZPKWŚ).

Pismem otrzymanym w dniu 24 lipca 2025 roku Skarżący wskazał na niewykonanie zapisów powyższej uchwały, w szczególności dotyczącego przestrzegania zakazu § 2 pkt 4), tj. *wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych*. Skarżący wskazał również na „możliwość naruszenia zakazu” ustanowionego w tejże uchwale i dotyczącego *zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką*. Zdaniem Skarżącego, Dyrektor ZPKWŚ, dopuszczając do naruszenia powyższych zakazów, nie zrealizował swoich obowiązków dotyczących nadzoru nad Obszarem Chronionego Krajobrazu „Dobra-Wilkoszyn”.

W celu rozpoznania zasadności wniesionej skargi przeprowadzono czynności wyjaśniające. W ich wyniku uzyskano informacje, że działania objęte skargą były realizowane przez Nadleśnictwo Chrzanów i wpisywały się w czynności z zakresu zrównoważonej gospodarki leśnej, prowadzonej zgodnie z zapisami Planu Urządzenia Lasu na okres gospodarczy od 1 stycznia 2020 roku do 31 grudnia 2029 roku, który z kolei zatwierdzony został przez Ministra Środowiska. Działaniem tym było przeprowadzenie prac związanych z budową i utrzymaniem rowów melioracyjnych. Zgodnie z zapisami ustawy – Prawo wodne (tekst jednolity Dz. U. z 2024 roku, poz. 1087 z późn. zm.) rowy melioracyjne są urządzeniami wodnymi, stąd zapis ujęty w przedmiotowej uchwale wprost przywołuje odstępstwo, zgodnie z którym utrzymanie, budowa, odbudowa urządzeń wodnych (w tym rowów melioracyjnych) nie stanowi naruszenia obowiązujących zakazów w obszarze chronionego krajobrazu. Odnosząc się do opinii Skarżącego o „możliwości naruszenia zakazu” ustanowionego w tejże uchwale i dotyczącego *zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry*, stwierdzono, że czynności, które do opisanych skutków mogły prowadzić, związane były z uwzględnionym w uchwale odstępstwem – *racjonalną gospodarką leśną*. A zatem także w tym przypadku nie doszło do złamania obowiązującego prawa.

Zgodnie z przywołanymi wyżej zapisami, przewidzianymi wyjątkami od zakazów ustanowionych przez Sejmik Województwa Śląskiego w obrębie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dobra-Wilkoszyn” oraz po przeprowadzeniu analizy treści skargi złożonej przez Skarżącego, jak również po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających, uznano, że nie doszło do naruszeń obowiązujących zakazów w przedmiotowym obszarze chronionego krajobrazu, stąd przesłanka o niewykonaniu zapisów uchwały nie znajduje uzasadnienia. Mając na względzie czynności kontrolne i wyjaśniające w przedmiocie potencjalnego naruszenia zakazów przeprowadzone przez Dyrektora ZPKWŚ brak również podstaw do wykazania niewywiązania się przez niego z funkcji nadzorczej wobec obszaru chronionego krajobrazu.

Zgodnie z art. 30 a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa sejmik rozpatruje m.in. skargi składane przez obywateli, powołując w tym celu Komisję Skarg, Wniosków i Petycji. W dniu 10 września 2025 roku odbyło się posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Śląskiego, na której rozpatrywana była przedmiotowa sprawa. W trakcie posiedzenia Komisji po analizie sprawy uznano, że została ona szczegółowo rozpoznana i nie ma podstaw do uznania skargi za zasadną.

Podjęcie przez Sejmik Województwa Śląskiego uchwały nieuwzględniającej przedmiotowej skargi jest zatem uzasadnione.